

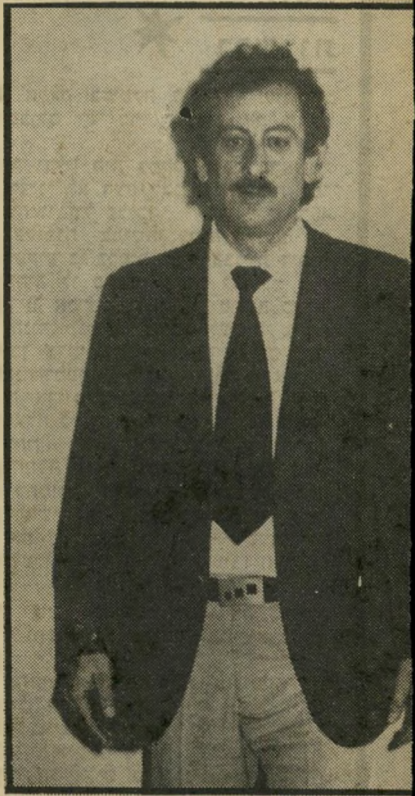
מישפט

ההבדל הקטן

מוזכיר האיגוד הואשם כ"מחבית" פריטים משדוש חנויות — וזוכה

קצין הביטחון גמליאל קטן עקב אחר הגבר השחורחור, שהסתר בבחלקת ההלי בשביל לילדים בכליבו שלום בתל-אביב. הקונה גרר אחריו שני סלים מלאים בתבניות, וכן שקית ניילון. לבסוף הוא ניגש לקופה, שם שילם עבור שתי חולצות. משכילה את ענייניו שם, הכניס את החולצות לתוך סליו, והלך לדרכו. אולם, רק יצא את הכליבו, ניגש אליו קצין הביטחון ועצרו.

בחיפוש שערך גמליאל קטן בכליו של האיש, נתגלו גם שלושה זוגות-מיכנסים שקנה בכליבו ואשר את תמורתם לא שילם. הוא פשוט הכניס את המיכנסים לסלו.

פרקדים מקרין

20 אגורות גורליות

ושילם רק עבור החולצות שהציג בקופה. אך קצין הביטחון של כליבו שלום לא הסתפק בחיפוש אחר הסחורות שניקנו — או נגנבו — מחנותיו. הוא גילה בחוף סליו של דניאל אוסקר (37) משיכון יוספטל בכפר-סבא, גם כלייבת שתוויותיה היותי שצליהם גילו כי מקורם בכליבו של החשדיר לצרכן ברחוב אלנבי. בסלים נמצאו אף פריטי-הלבשה נוספים לילדים. שמקורם בלתי-ברור.

שדושה פעיפים. תחילה סירב האיש לגלות היכן רכש את כל הפריטים, אך אחרי שנעצר על-ידי המישטרה סיפר, שבאותו אחר-צהריים של ה-16 במארס 1975, ביקר גם בחנות של אתא ברחוב אלנבי.

נגד אוסקר, שהוא חבר מוזכרות האיגוד הארצי של פועלי-היהלומים, הוגש כתב-אישום בן שלושה סעיפים. הוא נאשם בכך שבחוף שעה וחצי הספיק לגנוב משלוש חנויות במרכז העיר.

השבוע, לפני השופט גרוס, טען דניאל אוסקר, באמצעות פרקליטו עורך-דין דרור מקרין, כי הוא פשוט שכח לשלם עבור המיכנסים בכליבו שלום. "ומה לגבי שני המקומות האחרים שבהם ערך קניות?" שאל השופט. "היכן הקבלות מחנויות אלה?"

הפסדוים הא התאימו. הפרקליט הסביר כי אוסקר השליך את הקבלות מייד אחרי שיצא מחנויות אתא והחשדיר, אך הוא שילם תמורת כל הדברים שקנה.

"אילו בדקו את הסרטים בקופות-הירושמות של שתי החנויות, היו מגלים את הסכומים ששילם תמורת הסחורות שרכש", טען הפרקליט.

התובע המישטרי לא היסס. הוא מיהר לגלות לשופט, שבדק בהמשכיר לצרכן, ולא גילה בסרטי-הקופה של אותו יום את הסכום בן 170 הירות — ערך הפריטים שנמצאו ברשותו של אוסקר. "אילו שילם עבור הדברים שגנב", אמר התובע, "היה הסכום הזה צריך להופיע על הסרט".

הסניגור קם ממקומו, וביקש מהתובע שיסכם שוב את שווי הרכוש השנוי במחלוקת. הסתבר שהסכום האמיתי הוא 170.20, ולא 170 הירות. "רק משום כך", טען הסניגור, "לא נתגלתה הקנייה שערך דניאל אוסקר, בסך 170.20 הירות".

מתנות לילדים. לגבי הקניות שערך בחנות אתא, טען עורך-דין שלקוחו לא שילם 271.55 הירות לקופה בבתי-אחת אלא שילם קודם 201.20 ל"י עבור שני זוגות מיכנסים, ואחר-כך עוד 70.35 הירות עבור הגופיות והתחתונים, וכי משום כך לא הופיע הסכום הכולל של 271.55 הירות על סרט הקופה-הירושמות.

השופט גרוס זיכה את דניאל אוסקר מאשמת הגניבות. לאור זאת, ביקש המזכיר שהמישטרה תחזיר לו את הפריטים שרכש בשלושת החנויות, ואשר הוחזרו כמוצגים מישטשיים. השבוע יעניק סוף-סוף לילדיו, את המתנות שבהן תיכנן לשמח את ליבם בפסח אשתדק.

מישטרה

שוטרים כגובים?

הטבעת נעלמה בעת החיפוש

בבית האזרח — הפמל

הושעה כגדל חשד כגניבותו

כאשר נקשו חמישה שוטרים על דלת ביתו של אליעזר סוקניק, לפני שבועות אחדים, הוא קיבל את פניהם בשלוות. סוקניק, כיום סוחר-מכוניות, היה בעבר ידידן של כמה דמויות. בעולם הפשע, והוא ממשיך להיות מוטרד כל העת על-ידי שוטרים, הסבורים כי הוא עדיין "בעניינים". לכן, כאשר הציגו לפניו אותו צור חיפוש, המשיכו הסוקניקים באורח-חייהם הרגיל, הניחו לשוטרים לחפש.

אנשי החוליה, מהיחידה המרכזית בי ראשות הסמל גיל היימן, עולה חדש מאנגליה, לא מצאו בדירה דבר, וכיוון שהיו אלה שעות אחר-צהריים של יום השישי, אמרו "שבת-שלום" והלכו כי לעומת שבאו.

הטבעת נעלמה. כמה שעות לאחר-מכן התלכשו הסוקניקים לקראת הערב, וכאשר ביקשה האשה לעמוד טבעת לי-אצבעה, גילתה לפתע כי אחת מארבע ה-טבעות שנמצאו במגירת-התכשיטים שלה (שווייה: כ-6000 הירות), נעלמה.

קרוב למאה חיפושים כבר נערכו בבית סוקניק בעבר, ועדיין לא היה כדבר הזה. אליעזר ואשתו הפכו את כל הבית, לשווא. הטבעת איננה. סוקניק אף לתחנת-המישטרה להתלונן, וגאמר לו לחזור ביום רא-שון, במשך השבת שוב חיפשו בכל הבית, ללא תוצאות.

כאשר הגיש סוקניק את התלונה, ביום ראשון, אמר כי אין לו ספק שאחד הי-שוטרים הוא שגנב את הטבעת. הוא אפיר לו הצביע על הסמל היימן כחשוד העיקרי. בעיקבות תלונתו של סוקניק נפתחה חקיר-ה פנימית שקטה במישטרה.

החקירה העלתה תוצאות מפתיעות. הסי-תבר כי מארון המוצגים של היחידה הי-מרכזית חסרים סכומי-כסף ששימשו כמו-ציגים. החשדות כנגד היימן גברו, והוא הושעה מתפקידו.

למי אפשר להאמין? לפני כמה ימים הוא ביקש לנסוע לאנגליה, לביקור אצל הוריו. בבית-המישפט - הודיע נציג המישטרה, כי הוא מבקש למנוע את הנ-סיעה כיוון שהלימן חשוד בגניבת חפצים בעת עריכת חיפושים. אך לאחר דיון קצר לפני השופט יהושע בן-שלמה, הסי-כימה המישטרה לנסיעתו של היימן. אחרי הטלת עיקול על ביתו להבטחת שובו כע-בור 45 ימים.

המישטרה עדיין חוקרת, וסוקניק המ-זועזע עדיין ממתינ לטבעת. "אם השוט-רים גובים בביתו", הוא אומר, "למי כבר אפשר להאמין?"

איש השומר-הצעיר

ולוחם השלום מקשט

בארצות-הברית את

כנסיית וול-סטריט

ואת בית-הספר הצבאי

הגבוה בוורג'יניה

האמנים הבלתי-ידועים בישראל, שכן אינו טורח על קשרים עם הישראלים בארה"ב. ודי לו שבין הצמרת האמנותית והארכי-טקטונית של אמריקה, הוא נחשב כמיספר-אחד בתחומו.

עמירם שמיר הוא צבר, שהתאהב באמ-ריקה והפך לאמן היושב בפיסגה. עבור דות הפיסול-יציר שלו, ובעיקר שילוב המתכת והזכוכית, שזכונת כיום במוזיאון בית-הספר הצבאי הגבוה בוורג'יניה (ה-מקביל, בדרום ארצות-הברית, לווסט-פוינט); בלובי של תיאטרון יוריס בברוד-וויי, ברחבת המכון הטכנולוגי הגבוה לאופנה בניו-יורק; בכיכר מרכזית בלב

א יוזר הטיימס סקווייר בניו-יורק הוא מקום-מיפגש רצוף של פורנו-גרפיה, בידור ותעשיית-הלבשה. 365 ימים בשנה, עשרים-וארבע שעות ביממה חי האיזור ונושם בקיצבה של אמריקה.

שם, בלבי-לבה של אמריקה, בסטודיו שבמרומי הקומה ה-21, יושב מזה שבע שנים בחור ישראלי, שהוא אחד האמ-נים המצליחים ביותר בארצות-הברית. מצליחים — במונחים אמריקאיים, שכן הוא מקבל כיום יותר מרבע-מיליון דולר לכל עבודה שלו. מצליחים — במונח אמ-ריקני, שכן יצירותיו מפארות כיום בנייני-יורה רבים ברחבי היבשת. וזהו גם אחד

נירה ועמירם שמיר

בסטודיו בקומה ה-21 בלב איזור תעשיית ההלבשה של ניו-יורק, עובדים נירה ועמירם על היצירות. היצירה הבולטת של שמיר, שפירסמה את שמו בארה"ב, היא קיר ציבעוני מזכוכית עבה, יצוקה בעורק-בסטון, במוזיאון ביה"ס הצבאי הגבוה בוורג'יניה.